

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 9C/52/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124281244
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Kollárová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2025:6124281244.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudcom Mgr. Nina Kollárová v právnej veci žalobkyne: A. A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. D. XXX, XXX XX E. C., právne zastúpenej: JUDr. Miroslava Slovinská, advokátka, Štefánikovo námestie č. 13, 052 01 Spišská Nová Ves proti žalovanému: F. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. D. XXX, XXX XX E. C., právne zastúpenému: JUDr. Mária Dideková, advokátka, Zdravotnícka ulica č. 2, 058 01 Poprad, o zaplatenie 100.000,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 100.000,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 01. 01. 2024 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyni priznáva voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 11. 04. 2024 domáhala v upomínacom konaní od žalovaného zaplatenia sumy 100.000,- Eur, úroku z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 100.000,- Eur od 01. 01. 2024 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnila nasledujúcimi skutočnosťami.

Žalobkyňa a žalovaný uzatvorili dňa 29.07.2020 Dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“), v zmysle ktorej sa výslovne dohodli na vyporiadaní ich majetku po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 9C/60/2018 zo dňa 30.4.2019, ktorým došlo k zániku ich BSM. Podľa článku IV. ods. 2 predmetnej dohody o vyporiadaní BSM zo dňa 29.07.2020 sa žalobkyňa a žalovaný dohodli na tom, že na vyrovnanie podielov uhradí žalovaný žalobkyni sumu v celkovej výške 710.000,-EUR, a to bezhotovostnými bankovými prevodmi na účet žalobkyne v nasledovných splátkach:

- 1/ sumu vo výške 10.000,- EUR najneskôr do 31.12.2020,
- 2/ sumu vo výške 100.000,- EUR najneskôr do 31.12.2021,
- 3/ sumu vo výške 100.000,- EUR najneskôr do 31.12.2022,
- 4/ sumu vo výške 100.000,- EUR najneskôr do 31.12.2023,
- 5/ sumu vo výške 100.000,- EUR najneskôr do 31.12.2024,
- 6/ sumu vo výške 100.000,- EUR najneskôr do 31.12.2025,
- 7/ sumu vo výške 100.000,- EUR najneskôr do 31.12.2026,
- 8/ sumu vo výške 100.000,- EUR najneskôr do 31.12.2027.

Prvá splatná časť nároku žalobkyne, t. j. suma 10.000,- EUR s prísl., bola predmetom súdneho konania vedeného na Okresnom súde v Poprade pod sp. zn. 13C/28/2021, kde dňa 29.03.2022 súd prvej

inštancie Rozsudkom sp. zn. 13C/28/2021-50 zo dňa 29.03.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.05.2022 a vykonateľnosť dňa 17.05.2022 rozhodol tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel.

Tretia splatná časť nároku žalobkyne, t. j. suma 100.000,- EUR s prísl., bola predmetom súdneho konania vedeného na Okresnom súde v Poprade pod sp. zn. 21C/32/2023, kde dňa 17.01.2024 súd prvej inštancie Rozsudkom sp. zn. 21C/32/2023-67 zo dňa 17.01.2024, rozhodol tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel. Voči tomuto rozsudku sa žalovaný odvolal a vec je v súčasnosti predložená odvolaciemu súdu.

Poukázala na to, že v konaní pred súdom prvej inštancie vyšla žalovanému v ústrety a pristúpila na ním požadovanú možnosť uhradiť žalovaný nárok v splátkach. Aj napriek tomu žalovaný podal odvolanie, čo žalobkyňa považuje za nekorektné, keďže žiadnym spôsobom dôvodnosť jej nároku v priebehu celého konania nenamietal. Žalobkyňa je toho názoru, že takéto konanie žalovaného nasvedčuje tomu, že zámerom žalovaného je účelovo naťahovať dĺžku konania a tým odďaľovať splnenie jeho povinnosti, ku ktorej sa v Dohode o vyporiadaní BSM dobrovoľne zaviazal. Vzhľadom na tú skutočnosť, že medzičasom došlo k splatnosti ďalšej (štvrtej) časti pohľadávky žalobkyne v sume 100.000,- EUR, a to dňa 31.12.2023, domáha sa žalobkyňa u žalovaného splnenia tohto jeho záväzku, teda úhrady sumy 100.000,- EUR s príslušenstvom. Žalobkyňa zaslala žalovanému dňa 07.03.2024 predžalobnú výzvu, ktorou ho vyzvala na úhradu splatnej pohľadávky v sume 100.000,- EUR, a to do 7 dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Žalovaný si zásielku prevzal dňa 11.03.2024, no do dnešného dňa svoj záväzok voči žalobkyni ani čiastočne nesplnil.

Uplatňovaný nárok v tomto návrhu predstavuje v poradí už štvrtú splátku z Dohody o vysporiadaní BSM, ktorú so žalovaným platne uzatvorila, pričom žalovaný ani k jednej z úhrad splátok nepristúpil dobrovoľne a úhradu každého splatného plnenia bola žalobkyňa nútená vymáhať súdnou cestou. V každom právoplatne ukončenom súdnom konaní bola v plnom rozsahu úspešná. Okrem toho žalobkyňa má vedomosť o tom, že žalovaný postupne predáva majetok, ktorý mu pripadol na základe uzatvorenej Dohody o vyporiadaní BSM, čo je ľahko dohľadateľné na listoch vlastníctva, ktoré sú verejne dostupné. Aj napriek tomu, že predajom tohto majetku získal a naďalej získava finančné prostriedky, neplní si svoje splatné záväzky voči žalobkyni. Keďže žalovaný ku dňu podania tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu neuhradil dlžnú sumu a nie je predpoklad, že svoj dlh dobrovoľne splní, žalobkyňa je nútená domáhať sa svojho nároku súdnou cestou. Žalobkyňa poukázala na § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Zb.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz sp. zn. 10Up/860/2024 zo dňa 07. mája 2024, proti ktorému podal žalovaný v lehote odôvodnený odpor.

4. Žalovaný v odpore uviedol, že so žalobkyňou uzavreli Dohodu o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal vyplatiť žalobkyni vyrovnací podiel celkovo v sume 710.000,- €, a to postupne v splátkach tak, ako je to špecifikované v čl. IV. bod 2 Dohody. Na zabezpečenie pohľadávky žalobkyne bolo žalovaným zriadené záložné právo v zmysle čl. V. Dohody, zapísané na LV č. XXX v časti „C“ Tarchy pod por.č. 6. Žalovaný bol povinný žalovanú sumu 100.000,- € zaplatiť žalobkyni do 31.12.2023. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že všetky jeho príjmy plynú výlučne z jeho podnikateľských aktivít spojených s prevádzkovaním ubytovacieho zariadenia s reštauráciou a tenisového centra v Tatranskej Lomnici. Počnúc marcom 2020 sa v súvislosti s pandemickou situáciou na Slovensku zaviedli postupne rôzne reštrikčné opatrenia, ktoré vzhľadom k oblasti podnikania žalovaného tento de facto nemohol prevádzkovať v bežnom režime, značnú časť obdobia ich dokonca nesmel prevádzkovať vôbec. Žalovaný na zachovanie podniku čerpal viaceré úvery a akékoľvek svoje prostriedky použil na splácanie týchto úverov. Je síce faktom, že žalobkyňa sa domáha zaplata 100.000,- € titulom plnenia Dohody, avšak žalovaný sa dostal do situácie, kedy nie je schopný plniť všetky splatné pohľadávky žalobkyne. Z toho dôvodu aj žiadal žalobkyňu o odklad splatnosti a snažil sa speňažiť nehnuteľnosti tak, aby mohol nároky žalobkyne uspokojiť. Pohľadávka žalobkyne je riadne zabezpečená záložným právom k zálohu v podstatne vyššej hodnote, ako je vymáhaná pohľadávka. Navrhol žalobkyni viaceré možnosti (predaj nehnuteľností s refinancovaním úverov, vysporiadanie ich podielového spoluvlastníctva predajom nehnuteľností, z výnosu z ktorého uspokojí jej pohľadávky, a pod.).

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k odporu uviedla, že ňou uplatňovaný nárok v tomto konaní predstavuje v poradí štvrtú splátku z horeuvedenej dohody o vyporiadaní BSM, pričom úhradu každého splatného plnenia bola nútená vymáhať súdnou cestou, pričom v každom súdnom konaní bola v plnom rozsahu úspešná. Navyše, v poradí druhom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica, sp. zn.

39Up/1052/2022, došlo zo strany Okresného súdu Banská Bystrica k odmietnutiu odporu žalovaného s identickým obsahom v zmysle § 12 ods. 1 písm. d) ZoUK. Zdôraznila, že protipandemické opatrenia, na ktoré sa žalovaný odvoláva, sú úplne uvoľnené už viac ako 2 roky, a teda žalovaný podniká bez akýchkoľvek obmedzení, a preto je jeho argumentácia účelová a uvádzaná len v snahe čo možno najviac oddialiť splnenie svojej povinnosti. Žalovaný v podanom odpore nárok žalobkyne uznal aj čo do dôvodu, aj čo do výšky, a to tým, že ho nijakým relevantným spôsobom nespochybnil a nerozporoval. Žalobkyňa ďalej poukázala na právoplatné Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 39 Up/1052/2022 zo dňa 08.11.2022, vydané vo veci tých istých strán sporu v upomínacom konaní o zaplatenie v poradí 2. splátky dohody o vyporiadaní BSM. Voči citovanému uzneseniu žalovaný podal sťažnosť, ktorá bola zamietnutá. Odpor žalovaného nie je vecne odôvodnený tak, ako to vyžaduje v ust. § 11 ods. 1 ZoUK. Uviedla, že v celom rozsahu trvá na podanej žalobe. V zmysle § 14 ods. 1 ZoUK navrhla pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie vecí podľa zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

6. Podľa § 14 ods. 1 Zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov odpor, ktorý súd neodmietol, odošle žalobcovi bez zbytočného odkladu spolu s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadril a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie vecí podľa Civilného sporového poriadku.

7. Podľa § 14 ods. 3 Zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov, ak žalobca v lehote podľa odseku 1 podá návrh na pokračovanie v konaní, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a strany o tom upovedomí. Ak príslušným na jej prejednanie je súd podľa § 2, súd strany upovedomí o pokračovaní v konaní.

8. Žalobca vyššie uvedeným písomným podaním v zákonom stanovenej lehote oznámil, že navrhuje pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie vecí. V súlade s citovaným zákonným ustanovením bola vec postúpená tunajšiemu súdu.

9. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 28. 08. 2024 poukázal na skutočnosť, že všetky jeho príjmy plynú výlučne z jeho podnikateľských aktivít spojených s prevádzkovaním ubytovacieho zariadenia s reštauráciou a tenisového centra v Tatranskej Lomnici. Snažil sa počas obdobia reštrikčných opatrení v danom sektore podnik zachovať a na zachovanie podniku čerpal viaceré úvery a akékoľvek svoje prostriedky použil na splácanie týchto úverov. Je síce faktom, že žalobkyňa sa domáha zaplatenia 100.000,- € titulom plnenia Dohody, avšak žalovaný sa následkom vis maior dostal do situácie, kedy nie je schopný plniť všetky splatné pohľadávky. Žalovaný zastáva názor, že vzhľadom na vyššie uvedené, je plnenie objektívne nemožné. Situácia na jeho strane nevznikla následkom jeho subjektívnych rozhodnutí, ale následkom vonkajších okolností ním neovplyvniteľných. Z toho dôvodu aj žiadal žalobkyňu o odklad splatnosti a snažil sa speňažiť nehnuteľnosti tak, aby mohol nároky žalobkyne uspokojiť. Pohľadávka žalobkyne je riadne zabezpečená záložným právom k zálohu v podstatne vyššej hodnote, ako je vymáhaná pohľadávka. Navrhol žalobkyňi viaceré možnosti (predaj nehnuteľností s refinancovaním úverov, vysporiadanie ich podielového spoluvlastníctva predajom nehnuteľností, z výnosu z ktorého uspokojí jej pohľadávky, a pod.). Žiadal žalobu zamietnuť. Pokiaľ by ho súd zaviazal k úhrade žalovanej sumy s prísl., žiadal pre ten prípad o možnosť plnenia v splátkach.

10. Súd vykonal dokazovanie prednesmi právnych zástupcov sporových strán, výsluchom žalobkyne a oboznámením s listinnými dôkazmi - Dohoda o vysporiadaní BSM zo dňa 29.07.2020, Rozsudok tunajšieho súdu č.k. 13C/28/2021-50 zo dňa 29.03.2022, Rozsudok tunajšieho súdu č.k. 21C/32/2023 zo dňa 17.01.2024, Predžalobná výzva zo dňa 06.03.2024, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi založenými v spise.

11. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že v celom rozsahu trvá na podanej žalobe. V konaní si nárokuje zaplatenia sumy 100.000,- Eur s príslušenstvom na základe uzavretej dohody o vyporiadaní BSM. Ide už v poradí o štvrté konanie medzi totožnými stranami sporu, pričom predošlé tri konania boli rozhodnuté v prospech žalobkyne a preto akcentuje princíp právnej istoty. Zastáva názor, že žalovaný doposiaľ neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali nedôvodnosť žalobkyňou uplatneného nároku. Súčasne si voči žalovanému uplatňuje úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo

sumy 100.000,- Eur od 01. 01. 2024 do zaplataenia a taktiež nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Vo veci vedenej pod sp. zn. 21C/32/2023 bolo medzičasom rozhodnuté súdom druhej inštancie, kde bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie, vec je právoplatne skončená. Žalovaný, pokiaľ ide o plnenie samotnej dohody a všetky doterajšie konania, doposiaľ žalobkyni zaplatil prvú splátku podľa dohody 10.000,- Eur a z druhej splátky v sume 100.000,- Eur zaplatil 50.000,- Eur a trovy konania. Zároveň poukázal na skutočnosť, že príjem žalovaného pochádza aj z predaja apartmánov, kde naposledy bol prevádzaný apartmán v decembri 2024, podrobnosti tohto prevodu im samozrejme nie sú známe, vychádzajú z LV č. XXX.

12. Žalobkyňa uviedla, že je to len jeden z mnohých apartmánov ktoré predal od roku 2018. Uvedené vyplýva z listu vlastníctva, čo sa v prípade potreby dá dokázať a to zmenami na príslušnom liste vlastníctva od roku 2018. Jej je ťažko to hodnotiť po právnej stránke, berie to tak, že sa dohodli, ale on rozpredáva majetok. Požiadala súd o nariadenie neodkladného opatrenia, v čom jej bolo vyhovené. Dohoda bola taká, že keď siahne návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, uzavru dohodu o vyporiadaní BSM, čo sa aj stalo. Za dosť dramatických okolností. Aj keď boli na poslednom konaní, návrh na splátky vyšiel od druhej sporovej strany a to čo sa týka výšky splátok aj splatnosti, pričom samotný žalovaný sa potom odvolal, takže ťažko je to hodnotiť.

V záverečnej reči ešte dodala, že sa vždy chcela dohodnúť, preto aj uzavrela predmetnú dohodu o vyporiadaní BSM a to aj vzhľadom na to, že sú tu aj iné veci, napr. hypotekárne úvery, ktoré sú tiež v riešení, ale keď nie je vôľa z druhej strany, nie je to možné.

13. Právny zástupca žalovaného uviedol, že v tejto veci ide už v poradí o štvrté konanie z rovnakého titulu. Preto môže v mene žalovanej strany len opätovne poukázať na skutočnosť, že všetky príjmy žalovaného plynú z prevádzkovania ubytovacieho zariadenia s reštauráciou v Tatrách, z ktorého prevádzkovaním žalovanému vznikli viaceré záväzky. Aktuálne je jeho situácia taká, že je de facto platobne neschopný a aj v prípade vyhovenia žalobe nie je v jeho silách danú pohľadávku uhradiť. Aj táto pohľadávka žalobkyne je zabezpečená záložným právom.

14. Vykonaným dokazovaním zistil súd nasledujúci skutkový a právny stav.

15. Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 9C/60/2018 zo dňa 30.4.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 4.6.2019, rozhodol súd o zrušení BSM, nadobudnutím právoplatnosti rozsudku teda zaniklo bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu. Dňa 29.07.2020 uzavreli strany sporu dohodu o vysporiadaní BSM v ktorej sa žalovaný zaviazal vyplatiť žalobkyni na úplné vyrovnanie podielov zo zaniknutého BSM celkom sumu 710.000,- eur v 8 splátkach s tým, že prvá splátka vo výške 10.000,- eur bola splatná dňom 31.12.2020 a ďalšie splátky po 100.000,- eur budú splatné vždy k 31.12. postupne v každom nasledujúcom roku s tým, že posledná splátka má byť splatná 31.12.2027. Žalovaný štvrtú splátku (ktorá je predmetom tohto konania) vo výške 100.000,- eur splatnú dňa 31.12.2023 neuhradil v lehote splatnosti, ani na základe výzvy žalobkyne.

16. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 13C/28/2021-50 zo dňa 29.03.2022, právoplatným dňa 12.05.2022 bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyni sumu 10.000,- Eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 01.01.2021 do zaplataenia (predmetom konania bola prvá splátka v zmysle dohody o vyporiadaní BSM); rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 21C/32/2023-67 zo dňa 17.01.2024 v spojení s opravným uznesením č.k. 21C/32/2023-98 zo dňa 27.05.2024 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/38/2024-115 zo dňa 17.10.2024 bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyni sumu 100.000,- eur s 7,5 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 01.01.2023 do zaplataenia, a to všetko v 10.000,- eur mesačných splátkach, splatných k 28.-mu dňu každého mesiaca, počnúc od nasledujúceho mesiaca po právoplatnosti rozsudku až do úplného zaplataenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (predmetom konania bola tretia splátka v zmysle dohody o vyporiadaní BSM).

17. Podľa § 143 Zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec

vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

18. Podľa § 149 ods. 1 cit. zákona, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

19. Podľa § 149 ods. 2 cit. zákona, ak dôjde k vyporiadaniu dohodou, sú manželia povinní vydať si na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vyporiadali.

20. Podľa § 149 ods. 3 cit. zákona, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

21. Podľa § 151a cit. zákona, záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len „záloh“), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

22. Podľa § 575 ods. 1 cit. zákona, ak sa plnenie stane nemožným, povinnosť dlžníka plniť zanikne.

23. Podľa § 575 ods. 2 cit. zákona, plnenie nie je nemožné, najmä ak ho možno uskutočniť aj za sťažených podmienok, s väčšími nákladmi alebo až po dojednanom čase.

24. Podľa § 517 ods. 1 cit. zákona, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

25. Podľa § 517 ods. 2 cit. zákona, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Žalobkyňa sa domáha zaplatenia sumy 100.000,- Eur z titulu úhrady štvrtej splátky v zmysle dohody o vysporiadaní BSM, čo nebolo sporné. Žalovaný namietal, že plnenie z jeho strany sa stalo nemožným, pretože z dôvodu pandemických opatrení mal obmedzené možnosti podnikania a nemá z čoho zaplatiť dlžnú sumu. Poukázal tiež na existenciu záložného práva.

28. Vyššie citované ustanovenie § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje dodatočnú nemožnosť plnenia, ku ktorej môže dôjsť až po vzniku záväzkového vzťahu a pokiaľ nastane situácia, že plnenie sa stane nemožným, tak povinnosť dlžníka plniť zanikne. Nemožnosť plnenia v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia sa týka záväzkov, ktorých predmet plnenia je určený jednotlivo a nevzťahuje sa na plnenia, ktorých predmetom sú druhovo určené veci (napr. peniaze). Zánik záväzku z dôvodu dodatočnej nemožnosti plnenia tak prichádza do úvahy v prípade, ak predmetom plnenia je individuálne určená vec, ktorá sa napr. zničí, alebo dlžník má splniť povinnosť, ktorá je viazaná výlučne na jeho osobu alebo schopnosti a z objektívnych príčin (napr. zdravotné dôvody) takúto povinnosť splniť nemôže. V prípade druhovo určených vecí by nemožnosť plnenia mohla nastať za predpokladu, že došlo k zániku všetkých druhov určených vecí dlžníka a ďalšie už na trhu nie sú k dispozícii, čo určite nie je dôvodom, ak predmetom záväzkového vzťahu je plnenie v peniazoch. Za nemožnosť plnenia nemožno považovať situáciu, keď sa menia osobné, majetkové, alebo hospodárske pomery dlžníka a v prípade, že takáto okolnosť nastane, nezbavuje dlžníka povinnosti uhradiť jeho splatné peňažné záväzky. Ak by aj finančné pomery v súčasnosti neumožňovali žalovanému splatenie záväzku z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov, tak žalovaný je vlastníkom ďalšieho hnutel'ného a nehnuteľného majetku, ktorý mal vo výlučnom vlastníctve, alebo ho nadobudol na základe dohody o vysporiadaní BSM, teda žalovanému nič nebráni odpredať časť majetku a tak získať finančné prostriedky na vyplatenie žalobkyne. S poukazom na uvedené súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci nedošlo k zániku záväzku z dôvodu dodatočnej nemožnosti plnenia, preto obrana žalovaného nie je dôvodná.

Ďalej k žalovaným namietanej existencii záložného práva súd uvádza, že zriadenie záložného práva je len otázkou zabezpečenia pohľadávky, neznamená nemožnosť podať žalobu vo veci samej – žalobu na plnenie; predmetná námietka je preto v tomto konaní právne irelevantná.

29. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že v zmysle dohody o vysporiadaní BSM ktorou sú zmluvné strany viazané, je povinnosť peňažného plnenia žalovaného v prospech žalobkyně z titulu vysporiadania BSM daná. Žalovaná suma sa stala splatnou v zmysle dohody strán dňom 31.12.2023, preto súd žalobe vyhovel.

30. Keďže žalovaný neuhradil žalovanú sumu v dohodnutej lehote splatnosti, dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto súd v zmysle citovaných zákonných ustanovení priznal žalobkyni úrok z omeškania od 01.01.2024, t. j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti žalovanej sumy. Výška úroku z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (§ 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z. z. v platnom znení).

31. Okrem už uvedených dôvodov, pre ktoré súd žalobe vyhovel, poukazuje v súvislosti s vyššie uvedenými konaniami vedenými na tunajšom súde aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 289/2017 a tam zahrnutú povinnosť zohľadňovať vlastnú judikatúru všeobecnými súdmi: „Súd má poznať svoju vlastnú judikatúru, t. j. aj rozhodnutia iných sudcov (resp. senátu) toho istého súdu, a túto judikatúru musí zohľadniť bez ohľadu na to, či na ňu samotné strany sporu poukazujú. Naopak, postoj všeobecných súdov vyznačujúci sa odlišnosťou prístupu k prejednávanej veci, ktoré sú v podstate identické, bez toho, aby svoj odklon odôvodnili, je prejavom svojvôle, ktorá odporuje základnému princípu materiálneho právneho štátu.“

32. Treba dodať, že Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamená automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (viď napr. rozhodnutia sp. zn. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013). Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa citovaných zákonných ustanovení a priznal úspešnej žalobkyni, ktorá mala plný úspech, voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku nebude plnená dobrovoľne, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).

V Poprade, dňa 14. mája 2025

Mgr. Nina Kollárová
sudca